

בריסק, 10.6.33

בבוקר - אספת חברים באולם גדול של "הפועל", בעיר
כאילו מצב מלחמה. כששכתי בערב מהטיאטרון להוטל הקיף אותי משמר
של מאות חברים. התרגזתי תחילה על התכונה הסואנת - אך נוכחתי
מיד שהיה טעם לדבר: על יד ההוטל התרכזו הביתרים וסידור הפגנת
איבה. נצטרפו להם גם "אדומים", כמובן, שהחברה שלנו הכריחו
אותם.

ושוב נתבלטה העצבנות הבוקר. מלבד המשמר החזק נהרו
מאות אחרינו. הרחוב היה שחור. שוטר לא נראה, ומאליה סודרה
הפגנה ענקית. הפעם היו רק אנשי שלומנו וסתם יהודים. זו היתה
הפגנה כבירה של א"י העובדת.

אולם הפועל היה גדוש. הדוחק היה נורא. דברתי על
ערך ההכרעה של בחירות אלו.

החברים התחכמו עוד לערוך גם בנקט בצורת ארוחת צהררים.

באחת אה"צ יצאתי ללוצק.

אחרי גלגולים בשלוש רכבות - מבריסק לקובל, מקובל
לקיוורצה, מקיוורצה ללוצק, הגעתי ב-6 אה"צ ללוצק. כאן יכולתי
לשהות רק שעתיים - וסודרה ישיבת ועדי הארגונים שלנו בבית אחד
החברים.

לקונגרס י"ז נמכרו כאן 917 שקלים. הצביעו 689,
אנחנו קבלנו 297, הרוויז. 326, על המשמר - 24, המזרחי 10,
עת לבנות 32.

הפעם נדרשו ע"י הועד העירוני 3600 שקל, קבלו לע"ע 1700, נמכרו כבר 1200, על ידנו כ-600. החברים חשבו למכור עד אלף. כשנפתח בהם - יש לנו בעיר זו למעלה מאלף חבר במפלגות, בחלוץ ובארגוני הנוער - הבטיחו להפיץ מ-1600 עד 2000.

- בשמונה וחצי יצאתי לרובנו. בתחנת קיוורצה פגשתי רוכל מרובנו - הוא שב מהארץ לרגל מחלתו לפני 8 שנים. כשהגענו לרובנו (אחרי 11) נפגשנו ע"י המון חברים - רבים באו ברגל ממרחק של שבעה קילומטר. האספה הפומבית - מחר בצהריים.

רובנו, 11.6.33

זה היה אחד הימים הכי טרחניים שהיו לי כל הזמן. ההתחלה - פגישה עם תלמידי הגמנסיה העברית. שיחה בחצר. בשתיים עשרה אספה פומבית. כאלף אנשים הוכרחו לחזור. באולם מחנק נורא - מחום ומצפיפות. באו גם רויזיוניסטים - אבל לא היתה כל הפרעה. החברים הגידו לי שהתחייבו למפרע - ומשום כך הכניסו אותם.

אה"צ ישיבה עם הועד של הליגה. נשלחו לרובנו 2000 שקל - חברינו כבר מכרו 1361 (כשש מאות בלי שקלים, ניתנו שוברות זמניים). הוברר שאפשר עוד להפיץ כשש מאות בין אנשינו. תנועתנו מונה 1468 איש (פוע"צ 65, התאחדות 123, החלוץ 400,